

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΤΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Παράρτημα εἰς τὸν περὶ συστάσεως δικαστηρίου νόμον ὑπὲρ Αριθ. ΙΓ'.

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ελλάδος.

Ἐπειδὴ χρέος τῆς Διοικήσεως εἶναι γὰρ συντελῆ εἰς τὴν πρόσοδον τοῦ ἐμπορίου.

Ἐπειδὴ ἐν τῶν συντελεστικωτέρων μέσων εἰς τὴν πρόσοδον αὐτοῦ εἶναι ἡ δικαιοσύνη, καὶ αὗτη φυλάττεται διὰ τῶν δικαστηρίων· καὶ

Ἐπειδὴ ἐμπορικώτερον μέρος τῆς Ελλάδος εἶναι ἡ Σύρα.

Θεωρῆσαν τὸν ὑπὲρ Αριθ. ΙΓ'. νόμον

Τὸ Βουλευτικὸν θεσπίζει,

Α'. Νὰ συστηθῇ πρὸς τὸ παρὸν ἐμπορικὸν δικαστήριον εἰς τὴν ὑῆσον Σύρων.

Β'. Τὸ δικαστήριον τοῦτο γὰρ συνίσταται ἀπὸ τριάντα μέλη, ἐξ ᾧ ὁ εἰς θέλει εἶσθαι πρόεδρος, ὅστις θέλει διορίζεσθαι· καὶ στέλλεσθαι παρὰ τῆς Διοικήσεως.

Γ'. Νὰ ἔχῃ καὶ ἔνα γραμματέα διοριζόμενον ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, καὶ τοὺς ἀναγκαῖους ὑπογραμματεῖς διοριζόμενους ἀπὸ τοὺς κρηταῖς.

Δ'. Τὰ λοιπὰ δύο μέλη ἐκλέγονται κατὰ τὸν ἐφεδρὸν τρόπον:

Οἱ ἐμπόροι τῆς Σύρας ἐκλέγονται μεταξύ των ὀκτὼ ἑπάρετα καὶ ἐμπειρα ὑποκείμενα, τῶν ὄωσίων τὰ δικαιαρχήματα ἀναφέρονται εἰς τὴν Διοίκησιν, διὰ τὸ ἐπικυρώνωσται· οὗτοι δὲ ἐκλεχθέντες, καὶ ἐπικυρωθέντες γίνονται μέλη τοῦ δικαστηρίου, συνεργαζόμενοι μετὰ τοῦ προέδρου ἀμισθὶ ἀνὰ δύο κατὰ τριμηνίαν.

Ε'. Τὸ δικαστήριον τοῦτο κρίνει, καὶ ἀποφασίζει κατὰ τὴν ἀποδεχθέντα κώδηκα τῆς Γαλλίας.

ΣΤ'. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου τούτου εἶναι ἀνέκκλητοι μέχρι τῶν πεντακοσίων γροσίων· ὅταν δὲ ὑπερβαίνουν ταύτην τὴν ποσότητα, ἐκκαλοῦνται εἰς τὸ ἔκκλητον δικαστήριον τοῦ Αἰγαίου πελάγους.

Ζ'. Εἰς ἀπόδυσίαν ἐνὸς μέλους τοῦ δικαστηρίου, ἐκλέγεται ἐκ τῶν ἐπιλεγόμενων ἑξ; καὶ ἀναπληρεῖ τὸν τότεν αὐτοῦ.

Η'. Τὸ ὑπουργεῖον τοῦ δικαίου γὰρ ἐνεργήσῃ τὸ παρόν παράρτημα τοῦ νόμου.

Θ'. Τὸ παρὸν παράρτημα γὰρ καταχωρισθῇ εἰς τὸν νόμον ὑπὲρ Αριθ. ΙΓ'.

Ἐν Ναύπλιῳ τῇ 18 Μαρτίου 1826.

Ο Ἀντιπρόεδρος.

Βρεσθένης Θεοδώρητος.

(Τ.Σ.) Ο Β': Γραμματεὺς

Βάσιος Γεωργίου.

Ἐπικυρώνεται.

Ο Ἀντιπρόεδρος

Γκίκας Μωάτασης.

(Τ.Σ.) Ο Γεν. Γραμματεὺς

Α. Μαυροκόρδάτος.

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ελλάδος.

Τὸ Εκτελεστικὸν Σῶμα,

Κατὰ συνέσειν τῆς ὑπὲρ Αριθ. 18143 διαταγῆς συνχίνεται καὶ τοῦ Σ. Βουλευτικοῦ σώματος κατὰ τὸ ὑπὲρ Αριθ. 1814 Προβούλευμα

Διατάττει.

Α'. Ο Κύριος Παναγίωτης Δημητρακόπουλος διορίζεται τέταρτον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Δίγαιων πελάγους.

ΔΙΑΔΗΜΑΤΑ

ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Ε. Η γενική Γραμματεία νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παῖδες
σαν διαταγῆν.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 26 Μαρτίου 1826.

(Τ.Σ.) Ο Αθιαρόσθιος

Γκίκας Μπότατης.

Ἀναγνώστης Σπηλιωτάκης.

Κωνσταντίνος Μαυρομιχάλης.

Ιωάννης Κωλέττης.

Ἄντι Γεν. Γραμματέως

Γ. Πραιτίδης

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Η Γενικὴ Γραμματεία

Πρὸς τὸν Κύριον Γ. Χρυσόβην.

Η Διοίκησις διὰ τῆς ὑπὸ Αριθ. 18374 διατά-
φῆς τῆς σὲ διορίζει γραμματέα τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ
Αἰγαίου πελάγους ἀντὶ τοῦ παρατηθέντος Κ. Σ. Βα-
λιάνος.

Η Γεν. Γραμματεία εἰδοτοῦσα σε τὸν διορεσμὸν
τῶν σὲ συγχαίρει, καὶ εἶναι εὐελπίς ὅτι θέλεις
φαῇ ἄξιος τῶν χρεῶν σου, καὶ τῆς ὑπολήψεως, τὴν
ὅποιαν ἡ Διοίκησις ἔχει πρὸς τὸ ὑποκείμενό σου.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 25 Μαρτίου 1826.

Ἄντι Γεν. Γραμματέως

(Τ.Σ.) Γ. Πραιτίδης.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἄπο Ναυπλίου.

Εἰς τὸν Ἀριθ. 48 τῆς Γεν. Ἐφημερίδος ὥμιλησα-
μεν περὶ τῶν κατὰ τῆς Καρύστου κινημάτων καὶ εὐ-
τυχημάτων τοῦ τακτικοῦ μας στρατεύματος ἀλλ' ἔκ-
τοτε διεστάρη φήμη περὶ ἀτυχήματος, καὶ ὅσοι ἐ-
κινοῦντο καὶ ἀπὸ ιδιαιτέρων παθῶν καὶ συμφερόντων
αὖξανον παραπολὺ τὸ πρᾶγμα. Κείνομεν λοιπὸν ἀναγ-
καῖον νὰ κηρύξωμεν, ὡς διέτρεξε τὸ πρᾶγμα τῷ φόντῃ,
καὶ νὰ διαλύσφμεν τὴν διασπασεῖσαν φήμην.

Τὸ στράτευμα, φθάσαν εἰς Κάρυστον, ἐκτύπωσε
τοὺς Τούρκους, καὶ τοὺς ἐκλειστεῖς εἰς τὴν πόλιν καὶ
τὸ φρούριον. Οἱ στρατιῶται ἐνθαρρυνθέτες ἐρήτουν
ἐπιμόνως τὴν ἔφοδον· ὅτε συνταγματάρχης βλέπων
τὴν θέσην τῆς Καρύστου ὄχυραν, ἐμποδίζειν αὐτὴν
ἀλλ' ἡμαγκασθῆ πέδος νὰ τὴν διατάξῃ, καὶ τὸ κί-
τημα ἐπέτυχεν· ἐπροχάρησαν οἱ ἡμίτεροι, καὶ ἐκ-
ριενούσι, ἵκανον τῆς πόλεως μέρος μὲ ὀλγωτέραν ζη-

μίαν παρὸ σῆν ἐδύναντο νὰ πάθωσι βαλλόμενοι ἀπὸ
τῶν οἰκιῶν. Κατὰ δὲ τὴν 17 τοῦ μηνὸς ἔφασεν εἰς
Εὐρίστου βοήθεια εἰς τὴν Κάρυστον, συνισταμένη εἰς
1500 πεζοὺς καὶ 400 ἵπποις. Ο συνταγματάρχης,
διὰ νὰ μὴ πολιορκηθῇ πόλιορκῶν τὴν Κάρυστον, ἐ-
κρινεν ἀναγκαῖον ν' ἀποχωρήσῃ ὁπαδοῦν μακρύτερα,
καὶ νὰ καταλάβῃ ἄλλην θέσιν ὄχυρωτέραν παρὰ τὴν
Θάλασσαν, ὅπερ νὰ δυνηθῇ ν' ἀπαντήσῃ εἰς ὅπη
τὴν ἔχθρικὴν δύναμιν, καὶ τὸ ἔκαμεν ἀλλ' ἐν το-
τούτῳ ἐλειψαν καὶ αἱ ζωοτροφίαι· διότι συγχρόνως
μὲ τὸν διὰ ξηρᾶς βοήθειαν ἔξεπλευσαν εἰς Γαύρον
καὶ τὰ ἔχθρικὰ πλοῖα, 16 τὸν ἀριθμὸν, καὶ ἡμάγ-
κασαν κατὰ τὴν 20 τοῦ μηνὸς τὰ ἐκεῖ εύρισκόμενα
μύστικα καὶ ἄλλα πλοιάρια καὶ ἀναχωρήσασιν. Η ἀ-
ναχώρησις τῶν πλοιαρίων τούτων ἐπερεσεν εἰς ἀνάγκης
νὰ φέρῃ τὴν ἔλλειψιν τῶν ζωοτροφῶν εἰς τὸ Ελληνικὸν
στρατόπεδον. Τοῦτο φοβούμενος μᾶλλον ἢ τὴν
διὰ ξηρᾶς ἔχθρικὴν δύναμιν ὁ συνταγματάρχης, ἐ-
γραψεν εὐθὺς εἰς Ἀθήνας ζητῶν θαλάσσαν δύναμιν,
ἵνα μὴ πάθῃ διὰ τῆς πείνας ὅτι τὰ ὄλλως δὲν ἥμπο-
ρει κατ' οὐδένα τρόπου νὰ πάθῃ. Η ἐν Λίγινη ἐ-
πιτροπὴ τῶν Ψαριανῶν, ἀμα λαζοῦσα τὴν εἰρήνην
ταύτην εἰς Ἀθηνῶν, δὲν ἀμέλησεν οὐδὲ στιγμὴν, ἀλλ' ὀμίσως ἔξεκίνησε προθυμότατα τρία πολεμικὰ πλοῖα
καὶ μίαν γολέτην εἰς βοήθειαν τοῦ ἀποκλεισμένου
στρατεύματος. Η εἰδησίς αὗτη ἔφασε καὶ εἰς Ἱ-
δραν, καὶ εἰς τόσην συμπάθειαν ἐκίνησε τοὺς προ-
κρίτους τῆς οὔστου ταῦτης ἢ δυστυχία τοῦ τακτικοῦ
στρατεύματος, ὅπερ ἐντὸς ὀλίγων ωρῶν ἔξοικονομήσα-
τες δύο πολεμικὰ πλοῖα, τὰ ἀπέστειλαν εἰς Κάρυστον.
Κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν μαζύτες καὶ οἱ ἐν Σύρῳ Ἑλ-
ληνες τὴν ἀνάγκην τῶν κατὰ τὴν Καρύστου ἀδελφῶν
τῶν, ἔσπεισαν καὶ αὐτοὶ νὰ προφέψουσε βοήθειαν,
καὶ ἀμέσως ἔσπειλαν τρία Ψαριανὰ πλοῖα, ἐν Ἱδραισι
καὶ μίαν Σπετζιωτικὴν γολέτην, ἵκανας ζωοτροφίας
καὶ πολεμερόδια. Η κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην
ἐνδειχθεῖσα καὶ προθυμία ἀπέδειξεν ὅτι, ὅταν δέ-
λωμεν, δυνάμεθα νὰ πράξωμεν μεγάλη ἔργα. Τὰ Ἑλ-
ληνικὰ πλοῖα προφέάσαντα τὴν ἀνάγκην τοῦ στρατεύ-
ματος, ἀπέκλεισαν τὰ ἔχθρικά, καὶ τὰ ἀποκλείσιοι,
καὶ εἶναι πᾶσα ἐπώσις καὶ νὰ τὸ ἀφανίσωσι διόλον.
Ο συνταγματάρχης, ἐν ὃ εὐρίσκετο τὸ στράτευμα
εἰς στενοχωρίαν, συνεκρότησε πολεμικὸν συμβούλιο
περὶ τῶν πρακτέων, τὸ ὄποιον ἀπεράσπισεν ὅτι συμ-
φέρει νὰ περάσῃ πρὸς καιρὸν τὸ στράτευμα εἰς τὴν
Ἀνδρον. Ἀλλ' ἀπειδὴ, ἐν ὃ ἐπρόθυσε θαλά-
σσιος δύναμις, ἐπρόθυσαν ζωοτροφαὶ καὶ πολεμ-
εφόδια, ἐπρόθυσεν ἐν ταῦτῳ καὶ ἄλλη στρατι-
τικὴ δύναμις, οἱ στρατηγοὶ Ν. Γριζιότης καὶ Β.

τοῦ Μαυροβουνίωτης, διτίνες ἐπολέμησαν καὶ ἄλλοτε
μηλάνια πρὸς τοὺς Καρυατίνους, πρέσει νὰ ἀνεβλήται
τὸν "Αὐδρού μετάβασις τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος.

Ο συνταγματάρχης Κ. Φαθιέρος, καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ιπτακοῦ Κ. Ρεγώλτ, ἔδειξαν καὶ εἰς τὴν Ελλάδα κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ὅχι μόνον τὴν αποδεσμγένην στρατιωτικήν των ἐμπειρίαν, ἀλλὰ καὶ προσωπικὴν αὐδρείαν καὶ γενικότητα.

— Προχθές ἔφθασαν ἐκ Σάμου καὶ ἄλλα 108 μεσσίαν
λεκτού εἰς τὸ τακτικόν μας στρατεύμα, καὶ ἀκολούθως πάνουστε καὶ ἄλλοι. Οἱ Σάμιοι ἔδειξαν, ὡς καὶ ἄλλοτε εἰπαμεν, μεγάλην προθυμίαν εἰς τὴν στρατολογίαν, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀξιέπανοι. Ο Κ. Δικούργος, ὁ ἀρχιερεὺς τῆς ἡῆσου, καὶ οἱ πρόκριτοι συγγρηγοραὶ τὰ μέγιστα εἰς τὴν στρατολογίαν. Ἐκ τῆς Σάμου προσμένει ἡ πατρίς καὶ ἄλλα μεγαλύτερα ἔργα.

Ο συντάκτης τῶν Ἀνατολικῶν Θεατῶν Τρικῶν ἀπέβανεν. Ο διαδοχός του φιλοτίμειται νὰ περάσῃ τὴν ἀποθανόντα προκάτοχόν του εἰς τὴν ἀνασχυστίαν, Φευδογίαν καὶ συκοφαντίαν, ὡς ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ ἐκδεδημένων ἀριθμῶν τῆς ἐφημερίδος φαίνεται. Τὸν Ἀ. π. 236 ἀρχίζει μὲ πομπᾶδες ἐγκώμιον εἰς τὸν Μεχμέτ-Αλῆν ως τὸν Ἰμπραΐμ-μασσαν. « Αἴδιος δόξα εἰς τὸν μέγινον ἄνδρα, ὅστις (καθὼς πρὸ ὀλίγου ἐν Εὐρώπῃ εἰς νῦν ἀνάπερος) ἀνυψωθεὶς ἐκ τῶν ἐσχάτων τάξεων τοῦ στρατεύματος εἰς τὴν ὑπερτάτην διοίκησιν τῆς Ἀγύπτου, δὲν μεταχειρίζεται τὸ μεγαλεῖν του, τοὺς θυσιαρεῖς του, εἰμὴ πρὸς δόξαν τῆς ἴψηλῆς Πόρτας, καὶ πρὸς εὐδαιμονίαν τοῦ λαοῦ του. » Καὶ τὰ δύο εἶναι φεύματα. Ο Μεχμέτ-Αλῆς φροντίζει περὶ ἑαυτοῦ, καὶ ὅχι περὶ τῆς Πόρτας, οὔτε πρὸς εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ δυστυχιαν τῶν λαῶν τῆς Ἀιγύπτου πατείνοντιν οἱ φιλαδέξιοι σκοτωτοί του. Εξακολουθεῖ ὁ παλαιοχυντος πανηγυριστής: « Η ἀρχαία αὕτη τῶν ἐπιτημῶν μήτηρ καὶ τροφὸς [ἡ Αἴγυπτος] ἀνακύπτει τελευταῖον ἐκ τῶν ἐφευπίσιων της. Η γῆ αὕτη, τόσον χρῆμα κατερημωμένη, διακόπτεται τὴν σήμερον διὰ τὴν διορίγων· καὶ ἐργαστήρια διάφορα ἀνεγείρεται πανταχόβεν...»

— Τὰ τεῦς πατρικοὺς νόμους ποὺ κυρίευν του ἰλαὸς ἐκεῖνος, ὅστις ἔη ἐκφυλισμένος, ἀναγεννάσσει τὸ αἴσθημα τῆς τιμῆς τὸν ἔβατει ὥδη ἀτρόμυτον πλευρικὸν γενέμενον. ἀντιφιλοτίμειται ὥδη εἰς τὰ εἰδία τῆς μάχης πρὸς τὰς πλέον ἀνδρείας τῆς Εὐρώπης φάλαγγας. *

« Τιμὴ ἔις τὸν Μεχμέτ-Αλῆν Ι Τιμὴ ἔις τὸν ἀλτηνὸν φιλάνθρωπον, εἰς τὸν ἀναγεννητὴν δλοκέληρον ἔτηνος κ.τ.λ. κ.τ.λ.»

Ο πανηγυριστής προσμένει ἵσως παρὰ τῷ ἥρωε τοῦ Μεχμέτ-Αλῆ τὸ παράσημον τῆς ἡμετέρης, τὰ ἀποιού. Νέλει φέρει πλησίον τοῦ παρατήματος τοῦ σταύρου. Εἰς πίσην χαιρέτειαν καταντᾶ ὁ ἄλιος ἀνθρώπος διὰ παραμικρὸν κέρδος! Προδίδει καὶ θυησκείαν καὶ τιμὴν, ὅταν ἡ προδοσία αὕτη ἥμπορη νὰ τὸν ὀφελήσῃ. Ανατιχύνει τὸ φευδογογεῖ, συκοφαντεῖ δημοσίως χαραγμένης τεύσης ἐπτροπῆς, ὅταν ἥμπορη καὶ κατ αὐτὸν τὸ τρόπου ὑπολαύσῃ τε. Τοιοῦτος ἦτον ὁ ἀποθανὼν συντάκτης τοῦ Α. Θεατοῦ. Τοιοῦτος ἦτον ἀδιάδοχος του. Δόξα καὶ τιμὴ καὶ τις τοὺς δύο.

Ο ἀποθανὼν Τρικῶν μηδάνομεν ὅτι ἐσύνταξε μὲν ἐπικὸν ποίημα εἰς τὸν Μεχμούτην, Μαχμούτην ἐπιγραφόμενον. Τὸ ποίημα τοῦτο εὑρέθη εἰς τὰ χαρατία τοῦ ἀποθανόντος, καὶ υομίζεται ὡς τὰ πρῶτον ἐπιτικὸν ποίημα εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν. Άσ, ίδωμεν καὶ τὸ δριστούργημα τοῦτο τῆς ποιήσεως. Δὲν εἶναι παράξενον νὰ ἥναι τις κακὸς σύμβολος, καὶ ὡσδιάσ πωγῆς. *

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Λουγδούνου (Lyon) φεβρουαρίου 28.

Η γενικὴ τοῦ Λουγδούνου ἐφημερὶς δημοσιεύει τὸ ἀκόμησθον ἀπόστασμα γράμματος Ἰδιαυτέρου περὶ τῆς εἰς Ρωσίαν συνωμοσίας.

Ο αἰφιδίος τοῦ Αλεξανδροῦ Θάνατος ἔγινεν αἰτία νὰ ἐπιχειρισθῶσιν οἱ συνωμόται ἀπερισκέπτως ὅτι δὲν ἥθελε συμβῆ εἰμὴ μετά τινας μῆνας ὑστερότερα, καὶ αὐτὸ τὸ ἐλάττωμα ἔσωσε τὴν Εὐρώπην, διότι ἐκαμε γνωστὴν ὅλην τὴν συνωμοσίαν. *

Ο ἀντιστράτηγος Κ. Μιχαήλ Όρλόφ, αὐτὸς, ὅτις πρὸ δέκα ὥδη χρόνων μὲ ὀμίλησε περὶ ὅλην τὴν σχεδίων του, ἐτόλμησε νὰ εἰσῇ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, εἰς τὸ τάμειόν του, ὅτι αὐτὸς ὁ ίδιος ἦτον ἐπιφορτισμένος νὰ τὸν μηχαίρωσῃ, καὶ ὅτι ἔπεισε καλά, καὶ μακρὰν ἀπεῖχεν ἀπὸ τοῦ νὰ μετανοήσῃ. Ωμολόγησε τὰ πάντα, καὶ τὰ πάντα ἐδικαστόλογησε... Διατερῶν δὲ τὰς σάλλας τοῦ παλατίου ἐκατηράσθη τὸν στρατηγὸν ***, ὅστις, διὰ τὸν ἄθλιον τοῦ κόμητος τίτλου, ἐπρόδωκε τὰ πράγματα τῆς πατριόδοσης.

Η πριγκίπεσσα Τρεμπέτζκη ἔγραψε πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ὅτι, ἐὰν δὲ ἀνήρ τις ἥθελε πέσει ὑπὸ τὴν μάχαιραν τοῦ δημίου, ἥθελεν ἀποθάνει μάρτυς τοῦ

ριτέρου, τοῦ υψηλώτερού πράγματος.... Ο πρήγκιψ
ρουβέτζκον, κλεισμένος τέσσαρας ώρας κατὰ συνέ-
ιειν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ αὐτοκράτορος, ἐφάνετο πω-
καὶ μὲν καταθομασμένος, ποτὲ δὲ μετανομένος, καὶ
πιτέγραψεν ὅλας τὰς περιστάσεις τῆς συνωμοσίας....
Αὐτὸς πέντε χρόνων ὅλος οἱ ἀρχηγοὶ τῆς συνωμοσί-
ησαν συνδεδεμένοι περδός ἀλλήλους μὲ τοὺς πλέον
σφραγεροὺς ὄρκους· καὶ δώδεκα ἐξ αὐτῶν, τῶν ὀποίων
Χηγὸς ἦτον ὁ Μουραυέφης, ἔπειτε νὰ φονεύσωσι
Ἀλέξανδρον· ἐξ, τῶν ὀποίων πρῶτος ἦτον ὁ Μι-
χαὴλ Ὁρλόφ, ἀνέλαβον τὸν φόνον τοῦ Νικολάου· ἐξ,
Μιχαὴλ, καὶ ἐξ, τοῦ Κωνσταντίνου. Εἰς μίαν
μέραν ἔπειτε νὲ ἀπολεσθῆ ὅλη ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰ-
κία, καὶ ἡ δημοκρατία ἔπειτε νὰ κηρυχθῇ. Τὸ αὐ-
τοκρατορικὸν παλάτιον, καὶ τὰ παλάτια τῶν μεγάλων
ἔπειτε νὰ παραδοθῶσιν εἰς ἀρσαγήν. Ο Μιχαὴλ Ὁρ-
λόφ, ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ πρώτου κουσόλου, καὶ ὁ πρίγ-
κιψ *** τοῦ δευτέρου κουσόλου, ἔμελλον ν' ἀναλέωσι
τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων κ.τ.λ..

« Κατὰ τὸ 1816 καὶ 1818, ὅτε ἐγνώρισα καὶ ἐ-
πολέμησα τὰ μελετώμενα σχέδιά των, δὲν ἦτον λόγος
ἀκόμη περὶ φόνου. Οἱ συνωμόται ἥθελον μόνον νὰ ἀ-
ναγκάσωσι τὸν Ἀλέξανδρον νὰ ὑποχωρήσῃ, καὶ νὰ δε-
χθῇ πολιτείαν συνταγματικήν. Οἱ στρατηγοὶ ***, ***
καὶ ὁ Ὁρλόφ ἦσαν τότε ἀρχηγοὶ τῆς φατείας. τὴν
σύμερον δὲ ἥθελε φανῆ ὅτι, οἱ δύο πρῶτοι ἀφῆκαν κα-
τὰ τὰ μᾶλλον καὶ ἦττον τὴν φατρίαν· διότι δὲν ἐφυ-
λακώθησαν· ἀλλ' ὡς τόσον ὅσοι ἦσαν εἰς τὴν φατρίαν
κατὰ τὸ 1818, ἐσυλλήφθησαν ὅλοι ταύτην τὴν στι-
γμήν. Ἐν Παρισίοις ἐγένετο ὁ τελευταῖος τῆς συνω-
μοσίας ὄργανος εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Κυρίας ***,
καὶ πάρα τῇ πριγκιπέσσῃ Τρουβέτζκοη ἐν Πετρο-
πόλει εὑρέθη ὅλη ἡ ἀνταπόκρισις. Η Κυρία αὗτη
ἐπορμήθεντε 200,000 ρούμια εἰς τὸ νὰ προφθασθῶ-
σιν αἱ δασάναι τῆς ἐπαναστάσεως· ἐφυλακώθη· εἶναι
Ρωσσα πλουσιωτάτη, καὶ ὑπανδρεύθη Γάλλον τινὰ,
τὸν ὄποιον Λουδοβίκος ὁ ΙΙΙ'. ἐπεροβίσατεν ἐν ἔτει 1822
εἰς τὴν αἴσιαν τοῦ κόμητος, καὶ ἡ πρωτότοκος αὐτῆς
Φινήτηρ εἶχε γυνὴ τοῦ Κυρίου Λέβτζέλτερυ. »

Ἐκ Πετροπόλεως, Φεβρουαρίου 14.

Κατὰ τὴν 9 Φεβρουαρίου ἐπαρευσίασεν ἡ ἐις ἐξ-
έτασιν τῶν συνωμοτῶν διωρισμένη ἐπιτροπὴ ἀναρροφὰν. εἰς
τὸν αὐτοκράτορα διὰ τοῦ στρατηγοῦ Διεβίτσχ. Η ἀ-
ναφορὰ αὗτη ἐσύνδενετο καὶ μὲ τὸν κατάλογον τῶν
συνωμοτῶν, ἐν φῶ ἐσημειόνετο ἐν ταύτῳ καὶ ἡ κατὰ

τὸ μᾶλλον καὶ ἡτοῦ ἐνοχὴ ἔκαστου. Τὴν ἡμέραν ταῦ-
την ἐφάνη ὁ αὐτοκράτωρ κυριεύμενος τοῖς ἄκροις ἀπὸ
μερίμνης. Η ἀγαθότης τοῦ χαρακτῆρός του ἀντεμάχη-
το πρὸς τὰ αὐτηρότατα μέτρα, τὰ δωδεκά ἀπαιτού-
σιν αἱ περιστάσεις. Τὴν 10 ἐκάλεσεν ὁ αὐτοκράτορ-
τος ὑπουργοὺς εἰς ἑκτάκτου συμβούλιον, καὶ ἐκοινω-
σεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀναθορὰν ἀκείην. Η γυνώρη ἦτο
μία εἰς τὸ συμβούλιον αὐτὸν, ὅτι ἡ σωτηρία τῆς ἐπι-
κρατείας ἀπαιτοῦσε πρόχειρον κρίσιν καὶ μεγάλην τι-
μωρίαν τῶν συνωμοτῶν, καὶ κατ' ἔροχὴν ἐκείνων, ἃ
ὅποιοι ἐσυλλήφθησαν φέροντες τὰ ὄπλα εἰς τὰς χει-
ρας. Η αὐτοκρατορικὴ συγκατάθεσις θέλει φανεροῦ
μόνου πρὸς ἐκείνους, οἱ δωδεκαν παρεσύρθησαν ἀπερι-
σκέπτως εἰς τὸ βδελυκτὸν τῆς συνωμοσίας· ἔργον διε-
τι ἡ νεότητα ἢ ἡ ἀπειρία δὲν τὸν ἀφησαν νὰ γράψωσι
τὰ ἐπακόλουθα, τὰ δωδεκαν ἐδύνατο νὰ ἔχῃ εἰς
αὐτοὺς τὸ ἐποίου ἐπιχειρίζονται ἔργον.

Ἐκ Παρισίων, Μαρτίου 3.

Η ἐφημερὶς τοῦ Μάρχεϊμ περιέχει τὸ ἀκόλουθο
ἄρθρον· ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς 'Ρωσίας.

« Ηξεύρομεν ὅτι εἰς ὅλας τὰς ἐμπορικὰς πόλεις
τῆς Εὐρώπης ἐγένετο λόγος περὶ προσθολῆς ἐναντίον
τῶν Τούρκων, γενομένης αὐθορμήτως καὶ χρήσι τινος
διαταγῆς ὑπὸ τῶν 'Ρωσικῶν στρατευράτων. Αὐτε-
πει τὸν πόλεμον πίστιν εἰς γράμματα ἴδιαιτέρας ἵππος
πῶς ἀκολούθησε τὸ πρᾶγμα. Εως 40 Κοζάκοις ἐπέ-
ραταν τὸν Προύτον, διὰ νὰ ἐπιστρέψωσι ζῶα. Οι
ἐκεῖ φυλάττοντες Τούρκοι ἐπίσασαν τὰ ὄπλα· ἐφόνευ-
σαν 7 ἢ 8 Κοζάκους, καὶ ἡνάγκασαν τοὺς ἄλλους
νὰ περάσωσιν ὀπίσω τὸν ποταμόν. Οὗτοι ἐπιστρέ-
ψαντες εἰς τὸ στρατόπεδόν των ἔκαμψαν μεγάλην τι-
ραχὴν περὶ τοῦ θανάτου τῶν συστρατιωτῶν των καὶ
ἐξήτουν ἐκδίκησιν. Τὸ συκεβενήκὸς τοῦτο ἔκαμψε με-
γάλην ἐντύπωσιν εἰς τὰ στρατεύματα. 8 - 900 Κο-
ζάκοις ἐπέρασαν πάλι τὸν ποταμὸν· ὥρμησαν κατὰ
τῶν Τούρκων, τῶν ὀποίων ἐφόνευσαν μέγαν ἀριθμὸν,
καὶ ἐπέστρεψαν εὐχειριστημένοι εἰς τὸ στρατόπεδόν των
ὅπου κατεπραύθη ἡ παραχὴ διὰ τῆς ἐκδίκησεως ταύτης. »

Τῆς νομίζομένης ταύτης τοῦ Προύτου περάσεν;
έτρεξε· καὶ ἄλλη ἐξήγησις. Ερρέθη ὅτι οἱ Κοζάκοι
κατεδίωκον ἔνα τέξκοντας εἰς τὸ στρατόπεδον εἰς
τὴν συνωμοσίαν...»

Αλλὰ τὸ βέβαιον είναι ὅτι δὲν συνέβη τίποτε,
τὸ ὄποιον ἡμπόρεια· νὰ δάση ἀφορμὴν εἰς τὰ παρα-
να ταῦτα, τὰ ὀποῖα μᾶς ἐπώλησαν αἱ ἐφημερίδες,
καὶ μία ἐξ αὐτῶν, ἡ ὀποία ἐβλεπεν· ἡδη 50,000
ἀνθρώπους ἐκστρατεύοντας κατὰ τὴν Κωνσταντίνο-
λεως χωρὶς διαταγῆς τοῦ ἡγεμόνος των. (Etoile.)